

HOGYAN VISZONYULJUNK?

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 50. szám, 2019. december 13.

Itt van ugyebár az utóbbi hetek nagy botránya. Foglaljuk össze.

G. úr megkérdezte a Hölgyet: „Ugye, te is akarod, ugyanúgy, ahogy én?” A válasz elutasító volt, de tanúk híján nem tudjuk ennek a mértékét, válasszunk ki három tetszőleges választ a rendelkezésünkre álló halmazból: „Sem most, sem máskor!” „Kopjál le, vén kecske!” „Szó sem lehet róla!” G. úr (megértve a választ nem túl bonyolult üzenetét) azt mondta: „Bocsánat!”

Nem éppen így történt, de ez volt a lényege. A Főnök is megtudta a dolgot, megállapította, hogy malőr esete forog fenn, de azt is eldöntötte, hogy nem kell felfújni az ügyet: „Jól van, gyerekek, máskor ne forduljon elő!”

A történet elfelejtődött volna, de mégsem. G. urat pellengérré állították, a Büntelen Férfiak Grémiuma szigorú fenyítést helyezett kilátásba. Jó hátszéllel óriási karriert futott be az – egyebütt magánügynek számító – eset, el egészen odáig, hogy a Bölcsök Tanácsában törvényalkotásra gyűltek össze. „Soha többé ilyen abúzust” felkiáltással négy törvénytervezet is született: 1. színházi korifeus (vagy rendező) csak eunuch lehet; 2. színházakban kötelező lesz az erényöv használata; 3. kufircolni csak nyílt színen szabad, a színpalak mögött „egyáltalán sem”; 4. tűzre kell vetni a szereposztó díványokat. Mostanában választják ki a legerkölcösebb változatot.

Hasonló esetben (nem most, hanem a Ceau-diktatúra idején) a marosvásárhelyi El... gyár igazgatóját nyílt pártgyűlésen kívánták móresre tanítani. O. I. mérnök, meghallgatván a párttitkár huszonnyolc perces 'vádiratát', csak annyit mondott (nem túl szelíden): „Semmi közötök az én farkamhoz!”, felállt, kiment és bevágta maga mögött az ajtót.

(Az érzékeny lelkűek kedvéért a mérnök válaszát megcenzúráztuk.)